

48 óra a világban, a hazában és a megyében

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

HAJDÚ- BIHARI

XLII. ÉVFOLYAM
294. SZÁM

ÁRA: 1,80 FORINT

1985. XII. 16.,
HÉTFŐ

NAPLÓ

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT HAJDÚ-BIHAR MEGYEI BIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

Befejezte munkáját a Hazafias Népfront VIII. kongresszusa

Szombaton az Építők Rózsa Ferenc Székházában folytatta munkáját a Hazafias Népfront VIII. kongresszusa. Az elnökségben foglalt helyet Lázár György, a Minisztertanács elnöke, Németh Károly, a Magyar Szocialista Munkáspárt főtítkárhelyettese, Hámori Csaba, a KISZ Központi Bizottságának első titkára, a Politikai Bizottság tagjai, és társadalmi, politikai életünk több más kiemelkedő képviselője.

A második napon a tanácskozást dr. Káldy Zoltán, a Magyarországi Evangélikus Egyház elnök-püspöke nyitotta meg. A kongresszus résztvevői folytatták a Hazafias Népfront Országos Tanácsának és az Országos Pénzügyi Ellenőrző Bizottságnak a beszámolója feletti együttes vitát.

Az első felszólaló Nagy Andor egri főiskolai tanár kifejtette, hogy napjainkban a családi életben jelentős

változások figyelhetők meg. Sok a kedvezőtlen tünet is. Az iskola egyedül képtelen megoldani a családtól és a

társadalomtól átvállalt feladatokat. Ezután Lázár György emelkedett szólásra.

Lázár György hozzászólása

Előjáróban átadta a kongresszus résztvevőinek az MSZMP Központi Bizottsága, személy szerint Kádár János főtítkári baráti üdvözlését, a Minisztertanács jókívánságait. Kőszönetet mondott a Hazafias Népfront valamennyi aktivistájának azért az értékes és önzetlen munkáért, amellyel az elmúlt években is hozzájárultak közös feladataink megoldásához, szűkebb patriárikus s ezzel szocialista hazánk szellemi és anyagi értékeinek gyarapításához.

A Hazafias Népfront nagy tekintélynek örvendő kongresszusát közvéleményünk fontos belpolitikai eseményként tartja számon — folytatta. — Ez így is van rendjén, hiszen a népfrontmozgalom testetis megpártunknak, a társadalom vezető erejének azt a törekvését, hogy szövetségre lépjen minden becsületes emberrel, aki szívén viseli a nép, a hazasorsát, elfogadja, magáénak vallja szocialista céljainkat. A népfront szerepe együtt változik a történelem által napirendre tűzött feladatokkal, ám az a küldetése változatlan, hogy lehetőséget, fórumot nyújtson a különböző hivatású, világnézű, a magyar és más anyanyelvű állampolgárok számára ahhoz, hogy szocialista nemzeti egységbe tömörülve aktív részesei lehessenek a politika formálásának és megvalósításának.

és biztonságban él a hazában, megbecsült helyünk van a haladó nemzetek sorában. Az eredményeink feletti érzett jogos büszkeség sem feledtetheti azonban, hogy az utóbbi évtizedben — igaz, nyomásztóan feszült nemzetközi helyzetben, s számunkra rendkívül hátrányos világgazdasági körülmények között — csak részben tudtuk valóra váltani terveinket, s nemegyszer olyan lépésekre kényszerültünk, amelyek nemcsak megértést, de áldozatokat is kívántak népünk — hangsúlyozta a kormány elnöke. Hozzátette: népünk e nehéz időkben is a jövőbe vetett töretlen hittel folytatta országépítő munkáját. A tisztelet és a köszönet szavaival szölt és megértésről, a kormányzati szervek munkájához nyújtott támogatásról.

Lázár György utalt az MSZMP XIII. kongresszusának egyik megállapítására, mely szerint előbb megvilágításba kerültek munkánk gyengeségei: esetenként az irányítás lassú reagálása, a végrehajtás következetlenségei, s a szocialista normákat sértő jelenségekkel szembeni elnéző magatartás. — Mindebben a kormányznak is megvan a maga felelőssége — hangsúlyozta —, s ezért jogosnak tartom, ha közvéleményünk sürgeti: a Minisztertanács teremtsen jobb feltételeket az eredményesebb gazdálkodáshoz, legyen következetesebb a végrehajtásban, és tanúsítson nagyobb szigorú a szocialista normák megsértésével, a társadalom megkárosításával szemben. — A jövőben több figyelmet fordítunk a megérett ügyek gyorsabb megoldására, a döntések körültekintőbb előkészítésére és megalapozására, határozataink végrehajtásának ellenőrzésére — mondotta.

Utalt arra, hogy az idei nagy jelentőségű belpolitikai események — pártunk XIII. kongresszusa, a felszabadulás 40. évfordulója — jó lehetőséget adtak visszatekinteni a megtett útra, arra a fejlődésre, amelynek eredményeként népünk szabadon

vállaljon a nemzeti közmegegyezés folyamatos megújításában. Képviselje, magában tömörítse mindazokat, akik a szocialista társadalom építésében látják népmunka főfeladatának biztositást, segítse kibontakoztatni a cselekvő hazafiságot.

A felelős hazafiság sohasem más népek rovására, hanem azokkal gyümölcsöző együttműködésre törekedve igyekszik elérni célját. A mai hazaszeretet magában foglalja a nép jövője iránt vállalt felelősséget, s összekötő hídnak, a barátság forrásának tekinti az egymás szomszédságában élő nemzetiségeket is.

A kormány elnöke ezután arról szölt, hogy a nemzetünk iránt érzett felelősség megköveteli: illúzióktól mentesen nézzünk szembe önmagunkkal. Ehhez a kollektív tapasztalatok egybegyűjtésére is szükség van. Ebben van az értelme a demokratikus vitáknak, amelyek egyik fontos és mással nem pótolható szervezője a Hazafias Népfront. Napjainkban a társadalom minden területén a megújítás a legfőbb feladat. Pártunk ezért tűzte napirendre, ezért ösztönzi a szocialista demokrácia intézményrendszerének továbbfejlesztését.

Lázár György a továbbiakban gazdaságpolitikai kérdésekkel foglalkozott. A kongresszusi beszámoló értékelését megerősítő jelenlétét eredményként minősítette, hogy az elmúlt években is sikerült nemzetközi fizetési kötelezettségeinket pontosan teljesíteni, s megkezdeni adósságlómányunk csökkentését. Ezt azonban — mind ez ideig — elsősorban a belső felhasználás visszafogásával és nem a hatékonyság javításával sikerült megoldani.

Ez az út tovább nem járható. Elodázhatatlanná vált a gazdálkodás hatékonyságának növelése, a termelés szerkezetének korszerűsítése, a műszaki fejlesztés meggyorsítása, a ráfordítások csökkentése, a nagyobb jövedelmezőség, s mindezek ré-

vén nemzetközi versenyképességünk javítása. Csak így, s csak a szocialista országokkal, a KGST keretében folytatott együttműködés elmélyítésével teremtjük elő azokat a forrásokat, amelyek ahhoz szükségesek, hogy az egyensúly megszilárdításával egyidejűleg többet fordíthassunk belső felhasználásra, a technikai haladást segítő beruházásokra, az életszínvonal és az életkörülmények javítására. A kormány a Központi Bizottság irányelvei alapján e szellemben dolgozta ki a népgazdaság VII. ötéves tervét, a végrehajtást segítő műszaki-gazdasági programokat.

Lázár György hangsúlyozta, hogy a terv szigorú követelményeinek teljesítéséhez elengedhetetlen társadalmi viszonyaink és a gazdaságirányítási rendszer továbbfejlesztése, hogy szabadon bontakozhassanak ki az alkotó energiák, hatékonyabban váljanak az emberi munka.

Külön kiemelte a teljes, ugyanakkor hatékony foglalkoztatás egyidejű követelményét, s ennek kapcsán szölt arról a nyugtalanító jelenségről, hogy fellazult a gazdasági, helyenként az állampolgári és a munkafegyelem. E helyzet megszüntetéséért — mondotta — mindenekelőtt a kormányzatnak, a gazdasági vezetésnek kell cselekednie, abban a biztos tudatban, hogy a szervezetebb, fegyelmezettebb munka igénye találkozik a becsületesen dolgozó nagy tömegének helyeslésével.

Kőszönetet mondott a Hazafias Népfrontnak az ötéves terv megformálásához nyújtott értékes segítségéért, s azt kérte, hogy vállaljon továbbra is részt a szocialista építést, a társadalmi viszonyok fejlesztését szolgáló erőfeszítésekből.

A népfrontmozgalom segítsen tudatosítani, hogy van programunk. Talán nem olyan látványos, mint korábban, de ambiciózus, sőt lelkesítő program, mert a megújulás programja. És segítsen elosztani a kishitűséget, erősíteni azt a meggyőződést, hogy pártunk vezetésével, a nép összefogásával képesek leszünk területeket teljessé tenni.

Nemzetközi kérdésekről szölt ezután a kormány elnöke. Napjaink világpolitikájának legfontosabb eseményeire utalva kiemelte: a békeszerető emberiség, népünk üdvözölte az emberi felelősséget viselő két nagyhatalom vezetőjének személyes találkozóját, az újrakezdett párbeszédet. Fontos lépés volt ez azon az úton, amely a szovjet-amerikai kapcsolatok javulásán át az egész nemzetközi helyzet enyhüléséhez vezethet. Pártunk és kormányunk továbbra is arra törekszik, hogy szövetségeseinkkel együtt

Hazánkba érkezett George Shultz

Várkonyi Péter külügyminiszter meghívására vasárnap a kora esti órákban hivatalos látogatásra hazánkba érkezett George Shultz, az Amerikai Egyesült Államok külügyminisztere. Az amerikai diplomácia irányítóját — aki európai körútjának újabb állomásaként látogatott Magyarországra — a Ferihegyi repülőtéren

vendéglátója, Várkonyi Péter fogadta. Jelen volt Ház Vencel, hazánk washingtoni és Nicolas Salgo, az USA budapesti nagykövete.

A hivatalos magyar-amerikai külügyminiszteri tárgyalások hétfőn délelőtt kezdődnek a meg a Külügyminisztériumban. (MTI)

Marjai József Moszkvába utazott

Marjai József, a Minisztertanács elnökhelyettese, hazánk állandó KGST-képviselője és Tétényi Pál, az Országos Műszaki Fejlesztési Bizottság elnöke vasárnap a Kölcsonos Gazdasági Segítség Tanácsa küszöbönálló

41. (rendkívüli) ülészakával kapcsolatban Moszkvába utazott. Elutazásuknál a repülőtéren jelen volt Borisz Sztukalin, a Szovjetunió magyarországi nagykövete. (MTI)

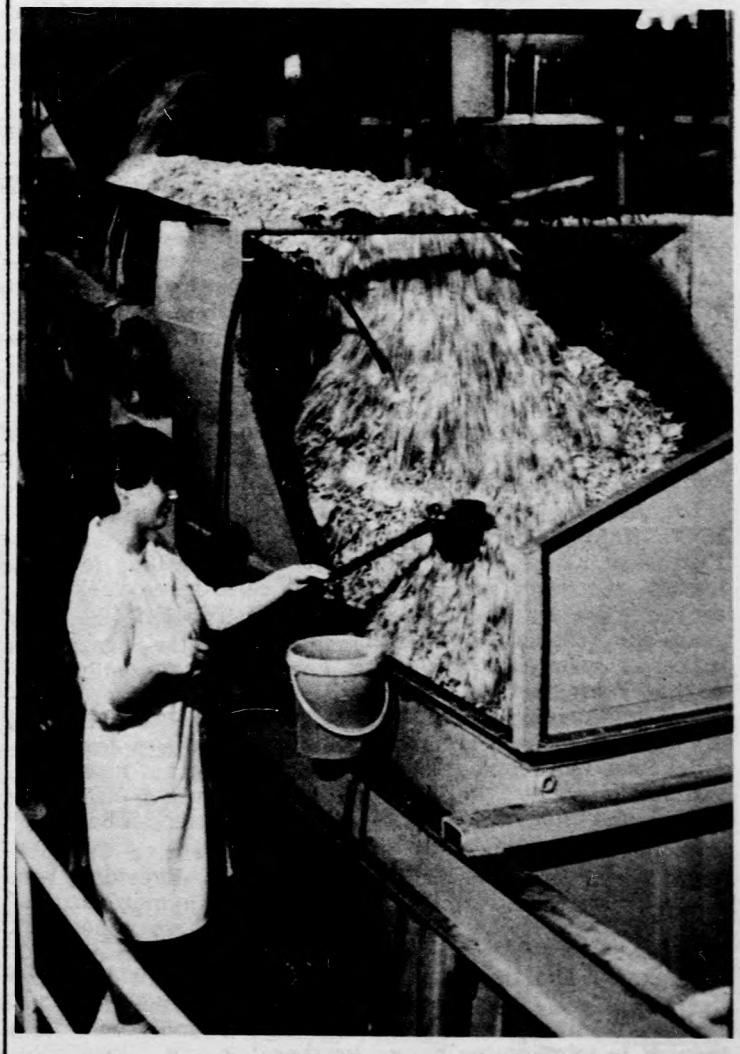
90 nap alatt 58 ezer tonna cukor

Befejeződött a kampány a Hajdúsági Cukorgyárban

December 15-én, vasárnap a Hajdúsági Cukorgyárban befejeződött a cukorrépa-feldolgozás idei szezonja, amely sok vonatkozásban különbözik a korábbiaktól. Ez az első olyan eredmény, amikor karácsonyra a kampány véget ért, így a három műszakról már a korácsonyt megelőző héten át tudnak állni egy, illetve két műszakra. Ennél is fontosabb a gazdálkodás terén bekövetkezett előrelépés, a vártnál jobb eredmény, amely 9,5 százalékponttal átlagbőveletet tesz lehetővé. Ez majdnem kétszer annyi, mint amennyire év elején kiilátott. Az átlagbőr így 1985-ben 71 ezer forint körül alakul a Hajdúsági Cukorgyárban.

A feldolgozás utolsó napján a vállalat vezetői elmondták, hogy az idei árbevétel körülbelül 10 százalékkal haladja meg a tavalyit, az eredmény pedig körülbelül 15 százalékkal lesz több, mint amennyi 1984-ben, tehát még az állami támogatás megletekor volt. A negyedik negyedévben — terven felül — ötezer tonna cukor exportjára is mód nyílik, mégpedig a Szovjetunióba.

A Hajdúsági Cukorgyár 1985-ben 530 ezer tonna cukorrépa-t vásárolt meg a mezőgazdasági üzemektől, s ebből saját maga 520 ezer tonnát dolgozott fel, a többit nyersanyagként értékesítette. Végül is 90 nap alatt 58 ezer tonna cukrot gyártott, húsz százalékát finomított minőségben. Az alapanyag megfelelő mennyiségben és minőségben állt rendelkezésre, bár a betakarítási veszteségek az aszály miatt nagyobbak voltak a szokásosnál. Az országos átlagot meghaladó gyökérhozzamó átlag alatti cukortartalommal párosult. Közös értékük a mezőgazdasági üzemeknek és a gyárnak az országos átlaghoz való felzárkózás.

Mintát vesznek a cukortartalom meghatározásához

(Folytatás a 2. oldalon)

48 óra a világban, a hazában és a megyében

Befejezte munkáját a HNF VIII. kongresszusa

(Folytatás a 2. oldalról)

ka fontosságáról beszélt. Hazánkban több mint 600 ezer az önkéntes véréadó száma, akik minden ellenszolgáltatás nélkül gondoskodnak arról, hogy a gyógyítás számára elegendő vérvérvétel legyen — mondotta. A Vöröskeresztben dolgozók azt is érzékelik, hogy na-

gyon sokan készek cselekedni a társadalom felemelkedéséért, s ez a tenniakadás a politikai célok megvalósításának emberi fedezetét is jelenti.

Kállai Gyula és Pozsgay Imre a kongresszus szünetében találkozott és baráti, kötetlen megbeszélést folytattak a tanácskozási résztvevők egy csoportjával, a mozgalom kezdeményezőivel, a Márciusi Front résztvevőivel, a felszabadulás utáni kibontakozás kiválóságaival, azokkal a művészekkel, tudósokkal, akik társadalmi céljaink megvalósításáért az első vonalban küzdöttek.

Pozsgay Imre összefoglalója

Ezt követően a kongresszusi vita lezárult, s ismét Pozsgay Imre emelkedett szólásra, hogy összefoglalja az elhangzottakat.

Kiterjedt és nagy érdeklődés mellett lezajlott vita volt ez, amelynek során 54-en szölköztek hozzá, és rajtuk kívül még 62-en kértek szót — mondotta előljáróban. — Azoknak a véleménye, akik e három nap során nem jutottak szóhoz, ugyanúgy beke-reül a kongresszus dokumentumaiba, s a kongresszus útmutatásai, állásfoglalásai kö-zött a hozzászólásokat is figyelembe vesszük majd.

— Úgy hiszem, a kongresszus elérte célját, s még inkább elérte azt, ha megerősíti az állásfoglalást, amely a jövő feladatainak megoldását szolgálja, s megerősíti azt a testület, amely képes lesz e feladatokat az ország színe előtt képviselni. A tanácsko-zás kiegyensúlyozott, jó lég-körű munkát eredményezett — állapította meg. — Mérték-tartóan, aránytűzéstés nél-kül, nagy nemzeti összefogás jegyében erősítette a szocializmus pozícióit országunk-ban. A vita tehát nem torzította el a nép hangját, s nem tartalmazott egyetlen olyan elemet sem, amelyik ne e színtéren való lett volna.

— Ez nem jelenti azt, hogy minden hozzászólással egy-értelmű — folytatta a főtít-kár —, hiszen homlokegyenest ellentétes álláspontok is elhangzottak. De volt néhány alapkérdés, amelyet se a kongresszus, se „környezete” nem vitatott. Ezek pedig ép-pen a szocialista nemzeti egysé-g alapelvei. Az a gondolat hatotta át a tanácsko-zás munkáját, hogy ebben az országban szocializmus van, amely nem megtűrt életfor-mája, hanem vállalt közössé-gi létformája ennek a népk-nek, s amelyben kifejeződik a társadalmi haladásához fű-ződő érdekünk és nemzeti identitásunk egyaránt.

Mindvégig érvényesült egy másik lényeges, a közme-gyezéshez hozzá tartozó alapelv: biztonságunkat, a társadalmi fejlődéshez fűzödő érdekeinket leghevesebben a Szovjetunióval, a szocialista országokkal alkotott közössé-günk, együttes védelmi és

gazdasági szervezeteink, in-tézményeink fejezik ki. Nyit-va állunk a világban min-denfajta jószándék előtt, amely nemzeti érdekeinket nem sérti, és a békét szol-gálja.

— Nagy jelentőségű volt az MSZMP Központi Bizottsá-gának, a kormányának a kongresszus iránt tanúsított figyelme. Külön jólesett itt üdvözölni a párt főtítkárá-t, Kádár János elvtársat, és hallani László György minisz-terelnöknek, a Központi Bi-zottság és a kormány nevében elmondott szavait.

A különböző társadalmi osztályok, rétegek helyzeté-ről, a köztük levő egyenlő-tlenségről elhangzottakra rea-gálva leszögezte: Az egyen-lőtlenségek megszüntetésének ma még nincsenek meg a felté-telei. Az alapprobléma az, hogy az egyenlőtlenségek nem a társadalmi céloknak megfelelően mutatkoznak, ezért nem előrelendítő, ha-nem inkább visszahúzó erőt jelentenek. Kitért nemzetisé-gi politikánkra, amely vissza-térő témája volt a tanács-kozásnak. Ilyés Gyula gon-dolatát idézve leszögezte: eb-ben az országban magyarnak lenni nem származás, hanem választás kérdése. Magyarok és nem magyarok e hazán be-lül úgy élhetnek tisztesség-ben egymással, ha ezt az elvet tartjuk szem előtt, s ha eb-ben kényszerek nélkül, sza-bad belátás alapján, állampolgári jogainak teljes birto-kában dönhet mindenki.

A Hazafias Népfrent köz-jogi szerepéről szólva kiemel-te, hogy a mozgalom e fel-adatait — ahogy az ideai vá-lasztások megmutatták — egy-re eredményesebben lát-ja el.

Ezután a mozgalom telepü-léspolitikai feladataival fog-lalkozott. A népfrent — mon-dotta — olyan egészsé-ges egyensúly kialakítására törekszik, amelyben vala-mennyi település emberhez méltó körülményeket bizto-síthat lakóinak.

A művelődés, a nevelés kérdéseiről elhangzott szá-mos hozzászólásra utalva új-fogalmazott: a legfontosabb közművelődési intézmény az iskola. Ennek személyiség-formáló munkáját egészíti ki a többi. Ugyancsak kife-

jezte egyetértését azokkal a hozzászólókkal, akik nyelvi kultúránk állapotát, annak hiányosságait úgy bírálták, mint a felelős emberi ma-gatartás, a nyílt közéleti ki-állás helyenkénti hiányával is összefüggő problémát.

Szinte valamennyi kongresszusi felszólalásból ösz-szecsengett — mondotta Pozsgay Imre —, hogy ebben az országban a cselekvő együttműködés politikai fel-tétele a szocialista demok-rácia fejlesztése. Egy olyan népi részvétel lehetősége elvár.

Pozsgay Imre végzetül hangsúlyozta: a szocializ-mus nem lezárt rendszer, s a kommunizmus nem elvont cél, hanem valóságos moz-galom, amelyben kritikailag meghaladjuk nap mint nap azt, amit már elértünk. Ezt érdemes figyelembe venni e fórumon is. Ezen az alapon, a pártunk XIII. kongressz-usán elfogadott határozat nem-zeti programként való vál-lalásával kongresszusunk, a Hazafias Népfrent most meg-alakuló új testületei betölt-hetik azt a hivatást, amelyet a magyar társadalom tőlük elvár.

Pozsgay Imre vitaösszefoglalója után határozathozatal következett. A kongresszus egyhangúlag elfogadta az Országos Tanács jelentését a legutóbbi kongresszus óta vég-zett munkáról, az Országos Tanács nevében elmondott főtítkári beszámolót, a hozzászólásokra adott vitaösszefog-laló választ, az Országos Pénzügyi Ellenőrző Bizottság je-lentését, valamint a Hazafias Népfrent állásfoglalásának és a mozgalom alapszabályának a tervezetét, s egyúttal megbízta az Országos Tanácsot, valamint a megválasztandó országos titkárságot: a vitában elhangzottakat mérle-gelve végezzék el a dokumentumokon a szükséges mó-dosításokat és gondoskodjanak azok közzétételéről.

Miután az Országos Tanács tagjait a kongresszust meg-előző budapesti és megyei küldöttértekezleteken, valamint a résztvevő szervek testületi ülésein megválasztották, a kongresszusra a megerősítés feladata hárult. Az Országos Pénzügyi Ellenőrző Bizottság tagjaira a jelölő bizottság tett javaslatot.

A kongresszus megerősítette az Országos Tanács tagjait, majd elfogadta a jelölő bizottság javaslatát és megválasz-totta az Országos Pénzügyi Ellenőrző Bizottság tagjait. Ezután a két új testület megtartotta alakuló ülését, amelynek során megválasztotta a tisztségviselőket, az el-nökség és a titkárság tagjait, kijelölte az országos testüle-tek társadalmi bizottságainak vezetőit, kinevezte az orszá-gos titkárság osztályvezetőit, és megerősítette tisztségük-ben a népfrent sajtóvezetőit.

A Hazafias Népfrent Országos Tanácsának elnöke: Kál-lai Gyula, alelnökök: Bencsik István, Bihari István, Czi-beré Tibor, Horváth Lászlóné, Márton János, Papp Gyula, Szemők József és Varga Imre.

A HNF OT főtítkára: Pozsgay Imre, titkárok: Garam-völgyi József, Molnár Béla és Ribánszki Róbert.

Az Országos Tanács Elnökségének tagjai: Apró Antal, Asbóth Jánosné, Adám Antal, Bartha Tibor, Bognár József, Duschek Lajosné, Emőd Péter, Fekete Gyula, Gyürö Ferenc, Hambuch Géza, Hantos János, Horváth Endre, Ispánovits Márton, István Lajos, Jakab Róbertné, Jakab Sándor, Kanyar József, dr. Káldy Zoltán, Králikné Cser Erzsébet, Kodályné Péczei Sarolta, Koncz Károly, Kósáné Kovács Magda, Kovács András, Kovács Béla, Láng István, Lékai László, Losonczy Pál, Mándity Marin, Márk György, Mészáros Imre, Molnár Frigyes, Molnár Sándor, Nagy Jó-zsefné, Papp Lajos, Peják Emil, Pethő Tibor, Pióker Ig-nác, Polinszky Károly, Rónai Rudolf, Rottler Ferenc, Sar-lós István, Schöner Alfréd, Sebestyén Nándorné, S. Hege-dűs László, Szabó István, Szalayné Pásztor Gabriella, Szentistványi Gyuláné, Székely György, Szilvasán Pál, Tóth János, Trautmann Rezső, Vadász Anna és V. Nagy Imre.

A Hazafias Népfrent VIII. kongresszusa Kállai Gyula zárszavát követően a Szózat elnéklésével ért véget.

OLÁH ISTVÁN

1926—1985

Mély megrendüléssel és fájdalommal tudatjuk, hogy Oláh István elvtárs, hadseregtábornok, honvédelmi miniszter, a Magyar Szocialista Munkáspárt Központi Bizottságának tagja, a magyar munkásmozgalom kiemelkedő személyisége 1985. december 15-én elhunyt.

Temetésének megszervezésére bizottság alakult.

Magyar Szocialista Munkáspárt Központi Bizottsága
Magyar Népköztársaság Minisztertanácsa
Magyar Népköztársaság Honvédelmi Minisztériuma

Oláh István 1926. december 16-án, sokgyermekes parasztcsaládban született, Nádudvaron. A szülői ház forradalmi szellemű nevelésének hatására közvetlenül a felszabadulást követően aktív tagja lett a Magyar Kommunista Pártnak. A debreceni ideiglenes nemzeti kormány 1944. december 23-i felhívására az elsők között önként jelentkezett, az akkor szerveződő új demokratikus hadseregbe. Az a szándék vezette őt is, mint azt a sokezer haladó gondolkodású magyar embert, akik a fegyveres harc vállalásával is kifejezték: a magyar nép legjobbjai szembefordultak a hitleri Németországgal, a rájuk kényszerített idegen elnyomás kiszolgálóival, a hazaáruló és néppellenes politikával. Ifjúkori döntése életre szóló volt, végleg elkötelezte magát a demokratikus átalakulás, a szocializmus ügyé, a haza fegyveres szolgálata mellett. 1945 tavaszán a szovjet hadsereg oldalán alakulatával ausztriai hadműveleti területre vonult.

günket. Oláh István részese volt a párt honvédelmi politikája formálásának, gyakorlati megvalósításának. Munkáját nagy hozzáértéssel, töretlen akarattal, szorgalommal és előrelátással végezte. A Magyar Néphadsereg fejlesztésében az ország lehetőségeire épülő, a szövetségesek körében is elismert kiváló megoldások kezdeményezője volt. Mint kommunista katonai vezető minden beosztásában nagy figyelmet fordított arra, hogy sokoldalúan ismerje a hadsereg életét, beosztottjainak szolgálati körülményeit. A szocializmus építésének és védelmének kérdéseit mindig egységben szemlélte és javaslatát is ennek szellemében fogalmazta meg. A béke megővésének igaz híve volt. Katonai feladatait minden beosztásában áldozatkészen, a szocialista hazáért, a nemzetért érzett felelősséggel, példamutató kommunista elkötelezettséggel látta el. Hivatásának teljesítése mellett nagy aktivitással vette ki részét a közéletből is. Több mint egy évtizede tagja az MSZMP Központi Bizottságának, alelnöke a Magyar Ellenállók, Antifasiszták Szövetségének. Fardhatatlan munkálkodása, huzamánus gondolkodása, igazságérzete, tisztelet és megbecsülést váltott ki társadalmunkban, a fegyveres erők és testületek körében.

Hazatérve folytatta a katonai szolgálat miatt megszakított tanulmányait. 1947-ben a debreceni tanítóképzőben tanítói képesítést szerzett. Felismerve és megértve a néphatalom védelmének fontosságát, a párt megbízásából 1947-ben újra ismét a néphadseregbe vezetett. 1947—49. között a Kossuth Akadémia hallgatója lett, ahol kitűnt kimagasló képességeivel. 1949-ben hadnagyként avatták tiszté. Katonai pályája során az ország számos hely-őrségében szolgált és szakparancsnokként szinte minden parancsnoki beosztást betöltve, jutott el a honvédelmi miniszteri tisztségig.

Egész életét végigkísérte a társadalom- és a hadtudományok iránti nagyfokú érdeklődés. 1952-ben elvégezte a Honvéd Akadémia magasanb parancsnoki tanfolyamát. 1964-ben a Szovjetunióban a Fegyveres Erők Vezérkari Akadémiáján magas szintű katonai ismeretekre tett szert. Kimagasló vezetői adottságai képessé tették arra, hogy a Magyar Néphadsereg fejlesztésének és korszerűsítésének nagy feladatait, a Honvédelmi Minisztérium számos vezető posztján, közöttük több mint 12 évig a vezérkar főnökeként, az utóbbi egy évben pedig mint honvédelmi miniszter, eredményesen oldja meg.

Szívelégtelenség miatt bekövetkezett hirtelen halálával nagy veszteség érte a magyar forradalmi munkásmozgalmat, és néphadsere-

günket. Oláh István részese volt a párt honvédelmi politikája formálásának, gyakorlati megvalósításának. Munkáját nagy hozzáértéssel, töretlen akarattal, szorgalommal és előrelátással végezte. A Magyar Néphadsereg fejlesztésében az ország lehetőségeire épülő, a szövetségesek körében is elismert kiváló megoldások kezdeményezője volt. Mint kommunista katonai vezető minden beosztásában nagy figyelmet fordított arra, hogy sokoldalúan ismerje a hadsereg életét, beosztottjainak szolgálati körülményeit. A szocializmus építésének és védelmének kérdéseit mindig egységben szemlélte és javaslatát is ennek szellemében fogalmazta meg. A béke megővésének igaz híve volt. Katonai feladatait minden beosztásában áldozatkészen, a szocialista hazáért, a nemzetért érzett felelősséggel, példamutató kommunista elkötelezettséggel látta el. Hivatásának teljesítése mellett nagy aktivitással vette ki részét a közéletből is. Több mint egy évtizede tagja az MSZMP Központi Bizottságának, alelnöke a Magyar Ellenállók, Antifasiszták Szövetségének. Fardhatatlan munkálkodása, huzamánus gondolkodása, igazságérzete, tisztelet és megbecsülést váltott ki társadalmunkban, a fegyveres erők és testületek körében.

Oláh István igaz hazafiként és internacionalistaként elvülhetetlen érdeme-keret szerzett a magyar-szovjet barátság erősítésében, a Varsói Szerződés hadseregei közötti fegyverbarátság elmélyítésében, a Magyar Néphadsereg nemzetközi kapcsolatainak ápolásában. Eredményes munkájának elismeréseként magas hazai és külföldi kitüntetésekben részesült. Megkapta többek között a Munkás-Paraszt Hatalomért Emlékérmét, és a Szocialista Magyarorszá-gért Erdemrendet. (MTI)

Doktoravatás a Kossuth Lajos Tudományegyetemen

Szombaton délelőtt a debreceni Kossuth Lajos Tudományegyetem tanácsa doktoravató tanácsulást tartott az egyetem aulájában.

A megjelenteket dr. Beck Mihály rektorhelyettes köszöntötte, majd dr. Nyirkos István egyetemi docens, a bölcsészettudományi kar dékánhelyettese és dr. Bazsa György egyetemi docens, a természettudományi kar dékánja tett jelentést és kérte a jelöltek doktorrá avatá-sát.

Bölcsészettudományi dokto-ri címet kapott: Kovács Ti-borné Szigeti Klára. Természettudományi dokto-rrá avatták: Forgách Ti-bort, Kerey Miklóst, Molnár Klárát, Pető Györgyöt, Zsol-nay Éva Máriát.

Ezt követően dr. Beck Mihály egyetemi tanár, az egyetemi doktori tanács elnöke egyetemi doktorrá avatta: Abkarovits Endre Józsefet, Berta Erzsébetet, Bujalos Ist-vánt, Demeter Sándort, De-meter Zsófiát, Gerecsésér At-

tilát, Hideo Shimadát, Hor-váth Gáborné Dobos Máriát, Krausz Tamást, Mészárosné Hajnal Juditot, Paripás Bé-lát, Sipőcz Lászlót, dr. Stei-nerné Molnár Juditot, Sza-bó Laurát, Szombati Bélát, Takács Sándort, Tóth Etel-kát és Varga Gyulát.

A doktorrá avatást követően az új doktorok nevében

dr. Gerecsésér Attila mon-dott köszönő szavakat.

A doktoravató tanácsulást dr. Beck Mihály ünnepi be-széde zárta. Többek között hangsúlyozta: „A mai a szo-kottnál is fontosabb a dok-to-ravató tanácsulések sorá-ban. Egyrészt azért, mert pontosan 70 évvel ezelőtt ke-

rült sor először egyetemün-kön doktoravatásra, alig három évvel az egyetem megalapítása után. Másrészt pedig azért, mert ezen a ta-nácsulésen avattunk először olyan egyetemi doktorokat is, akik a tudományos fokoza-tokra vonatkozó legújabb rendelkezések alapján tettek eleget kötelezettségeiknek.”

Nagygyűlés Dél-Afrikában

Nagyszabású apartheid-ellenes megmozdulást tartottak vasárnap a dél-afrikai Durbanban. Az Indiai-óceán partján fekvő város stadionjában több ezer fekete gyűlt össze, hogy tiltakozzék a faji törvények ellen, követelje Nelson Mandela fekete polgárjogi harcos szabadonbocsátását, a rendkívüli állapot hatályla-lanítását.

ÜGYELET

Ritka csendes, nyugodt hét végéről számolhatunk be. Szombaton és vasárnap Hajdú-Bihar megye terü-lén nem akadt dolgok a mentőknek, a tűzoltóknak, a TIGÁZ, a TITÁSZ és más ügyeletet teljesítő vállalat dolgozóinak. Egyedül a rend-őrség ügyeletese számolt be egy szerencsére, könnyű sé-rüléssel járó közlekedési balesetről.

LEVELEZŐLAP
A POSTAI IRÁNYTÖRSZÁMOT szíveskedjék felírni!

HAJDÚ-BIHARI NAPLÓ postája

4024 III

AZ OLDALT ÖSSZEÁLLÍTOTTA: KENYERES ILONA

Döntött a Legfelsőbb Bíróság

Postaper

Egy vállalat a postaigazgatóságon bejelentette, hogy rendszeresen nagyobb mennyiségű csomagot szokott feladni. Ezekből azonban kilenc darab elveszett. Bemutatta átadást alkalmazzák is. Ebben a postai alkalmazottak igazolták az elkallódott csomagok átvételét. A posta a vállalatot kártalanította. Nem sokkal később kiderült, hogy a vállalat feladásal megbízott dolgozója sikeresen elvitte a kilenc csomagot. Üzelmét megkönyvitte, hogy a postai dolgozók a csomagok átvételét anélkül igazolták, hogy azokat megszámlálták volna. A sikkasztó ellen, aki más bűncselekményeket is elkövetett, rendőrségi eljárás indult.

Ilyen előzmények után a postaigazgatóság a vállalat ellen pert indított, amelyben a kilenc csomagért kifizetett kártérítés visszatérítését kérte. Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította, mondván: a sikkasztást a postai alkalmazottak mulasztása tette lehetővé. Felbevezésre a Legfelsőbb Bíróság álláspontja az volt, hogy a történetért mind a vállalat, mind a posta alkalmazottai egyformán felelősek. Ezért a vállalatot a kártérítésül kapott összeg fel részének visszafizetésére kötelezte.

Tisztelt szerkesztőség!

A debreceni Hóvirág utca 37. számú házban lakom — augusztusban kaptuk meg a ház lakhatási engedélyt. Az utca többi háza előtt már régóta vannak villanyoszlopok, kivéve a miénket és egy jelenleg még üres telket. Amikor a tanácshoz fordultunk, kérdeztük, hogy mikor helyeznek a mi házuk elé is villanyoszlopot — mivel a legközelebbi is több mint 30 méterre van — azt a választ kaptuk, hogy nem kötelesek ugyan, de szívesgömből megcsinálják. Sőt még azt is hozzátették, hogy ne követeljük, miért nem vettem tanácsit telket?

A TITÁSZ-nál már rendben van az oszlop elhelyezési ügye, a tanácsnál azonban elakadt az ügy, mivel az EKO munkatársa november óta nem hajlandó aláírni azt a papírt, amit a TITÁSZ küldött át, és aminek „ellenében” a villanyoszlopot fel lehetne állítani. December 13-án voltam bent utoljára a tanácsnál, Baranyai Tamásnál, aki azt mondta, hogy ne is háborgassuk, mivel ő amúgy is szívesen tesz és rengeteg dolga van. (Jelenleg a szomszéd házából kapunk — ugyancsak szívesgömből — áramot.)

Tisztelettel:
Soltészné Radvánszki Edit

Az utak állapotáról

VÁLASZ A NAPLÓ CIKKÉRE

A Hajdú-bihari Napló október 30-i számában „Az utak állapotáról” címmel cikk jelent meg, mely a Nyíregyházi Közüti Igazgatóságot is érinti.

A cikkíró kifogásolta a 4. számú főút Debrecen város átkelési szakaszának kivitelezési munkálatait és annak elhúzódsát. A Nyíregyházi Közüti Igazgatóság a megjelölt útszakasz kivitelezésére szerződést kötött a Debreceni Közüti Építő Vállalattal, mely szerint a teljesítés határideje 1985. október 30-a volt. A szerződés új technológiával történő burkolatfelújítást tartalmaz. Mivel a generálvállalkozó, azaz a Debreceni Közüti Építő Vállalat nem rendelkezett az új technológiához szükséges gépi berendezéssel,

ezért több alvállalkozót kellett bevonnani a kivitelezési munkálatokba. Ez az eljárás maga után vonta a munkálatok elhúzódsát, különös tekintettel az útpályában levő közműaknak felemelésére. Ez a munka még november 4-én is folyt.

Az előzőeket azért kívántam vázolni, hogy megfelelő tájékoztatást adjak a problémákról, melyek azonban nem mentesítik a vállalatot a szervezetlenség és a határidőre való teljesítés kötelessége alól. Meg kívánom jejezni, hogy az igazgatóságnak mint berúnázónak nincs joga a vállalat munkaszervezésébe beavatkozni, de folyamatos ellenőrzésével, de folyamatos ellenőrzésével a figyelmet fel kell hívnia, melyet az építető a műszaki

VÁLASZOK

BÜJÓCSKA

A debreceni Cegléd utca és Méliusz tér sarkán a közúti jelzőtáblát nem lehet látni a fák lombjai miatt — közöltük lapunk szeptember 23-i számában.

A Debreceni Városgazdálkodási Vállalat közölte, hogy a cikkben szereplő fa gallyainak szükséges nyelését a cikk megjelenése napján elvégezték.

PARKOLÓRA LENNE SZÜKSÉG

Kovács Péter debreceni olvasónk lapunk október 7-i számában javasolta, hogy a Micsurin utca 66-68. számú házakban lakóknak több parkolási lehetősége lenne, ha a közelben levő gázos területet e célra kiépítenék.

A Debrecen városi Tanács V. B. építési és közlekedési osztálya közölte, hogy a Tócskerti lakótelep beruházási programjának készítésekor, jóváhagyásakor megterveztek a gépjárműparkolókat is, amelyeket megépítenek. A cikkben említett terület még novemberben is építés alatt állt, de rendezése sorra kerül, amint arra az anyagi lehetőségek módját adnak.

KÉT KÉP — EGY TÉMA

Lapunk október 7-i számában fotókkal illusztrált cikkben kifogásoltuk, hogy a debreceni Salétrom utcán, a DKV telephelye előtti útszakaszon két sorban parkolnak a DKV-nál dolgozók gépkocsijai.

A kijelölt parkolóhelyet viszont a vállalat különféle anyagokkal rakta tele.

A Debreceni Közlekedési Vállalattól érkezett válaszban közölték, hogy a Salétrom utcán a gépkocsik parkolását semmilyen tábla nem tiltja, annak ellenére, hogy a vállalat kérte ezt a tilalmat, mert zavarta annak idején a trolibuszvonali építést is. Feltételezésük szerint a cikkben kifogásolt autók zöme a környékben lakóké, de nem kizárt, hogy volt közöttük olyan is, amelyik a vállalat dolgozójáé. Megírták azt is, hogy a kijelölt parkolóhely tulajdonképpen a vállalati gépkocsik parkolási lehetőségén túl hivatalosan a pályaeépítéshez használatos anyagok tárolóhelye is. Tény, hogy a trolibuszprogramot bonyolító UTIBER Vállalat szállítottat oda selejtanyagokat. A DKV felkérésére november végéig ezeket az anyagokat az UTIBER elszállította.

GÖDÖR IS VAN...

A debreceni Nap utca és Április 4. útja sarkán hónapokon keresztül volt egy balesetveszélyes gödör — közöltük október 7-i számunkban.

A Debreceni Városgazdálkodási Vállalattól érkezett válaszban megírták, hogy a TIGAZ Vállalat debreceni üzemigazgatóságát többször személyesen, telefonon, júliusban levélben is felszólították, hogy a mun-

kagödört temessék be, mert a balesetveszélyen túl a megbontott munkaterület és a félbehagyott gázvezeték-építés a debreceni vízműveket is akadályozza a csatornaépítési munkákban. Azóta mind a gáz-, mind a csatornabekötési munkák is elkészültek, s megtörtént a környék végleges helyreállítása.

TISZTELT SZERKESZTŐSÉG!

Dr. Tar Lászlóné, Debrecen, Ujkert utca 13. szám alatt lakó olvasónk lapunk október 21-i számában amiatt panaszkodott, hogy a debreceni helyi járatú autóbuszokon utazó, kellően nem tájékozott utasok kelemetlen helyzetbe kerülnek az ellenőrzésekkor, mert nem tudják, hogy hol vannak az úgynevezett szakaszhatárok, amelyeknél magasabb viteldíjat kell fizetni.

Vigh Gábor, a Volán 6. sz. Vállalat (1985. december 1-től új hivatalos nevén: HAJDÚ VOLÁN) személyforgalmi üzemegeységének igazgatója közölte:

„A Debrecen területén közlekedő helyi járatú autóbuszok útvonalai közül jelenleg 14 autóbuszjáraton van eltérő díjtétel, ezekből 11 útvonal szakaszhatáros. A szakaszhatáros járatokon a meghatározott helytől, azaz a szakaszhatártól dupla, vagyis 8 forintos értékű menetjegy szükséges. Az említett járatokra érvényes díjtételt a Hajdú-bihari Naplóban hirdetésként, a menetrendekben, szórólapokon, valamint az autóbuszokon elhelyezett tájékoztató matricákon közöltük az utazóközönségnek.”

„ROSSZHISZEMŰ” LAKÁSHASZNÁLÓK

Antal Lászlóné, Debrecen, Bethlen utca 24. szám alatt lakó olvasónk lakótársai nevében is panaszkolt lapunk október 28-i számában: a lakbért beszédő betegsége miatt nem tudták rendszeresen fizetni a lakbért, s emiatt olyan stencilezett iratot kaptak a DK-től, amelyben a „rosszhiszemű lakáshasználók” kitétel is szerepelt.

A Debreceni Ingatlankezelő és -közvetítő Vállalattól érkezett válaszban a következőket írták:

„A panasz jogos. Sajnos díjbeszedőnk betegsége és egy másik kilépése miatt az említett időszakban dolgozó három díjbeszedőnk képtelen volt azon a területen minden bérlőnek felkeresni és a lakbéréket átvenni. A hasonló esetek elkerülése érdekében szeptembertől két fővel növeltük a díjbeszedők létszámát. Köteleztük díjbeszedőinket, hogy minden bérlőt kerssenek fel. Amennyiben nem találják őket otthon, értesítést hagyjanak, amelyben közlik: mikor kiserílik meg ismét a lakbérék átvételét. Ezúton is elnézést kérünk a panaszostól és lakótársaitól azért, hogy olyan formanyomtatványt küldtünk nekik, amelyet csak a hosszabb ideje lakbért nem fizetőknél szoktunk postázni.”

Melyik az igazi? A 76, vagy a 66? — kérdi Lovas József, aki a debreceni Április 4. útja ugyanazon házában falán kapta lencsevégre a két számtáblát.

Csokoládé és alma

A rádióban több fogász úgy nyilatkozott az elmúlt hetekben, hogy beleborsóztott a gyermeküket féltő szülők háza. Lényeg: hazánkban a tizenkét éves korig felnövő gyermekek fogszűrésére immár katasztro-

fális méreteket öltött. Oka: a túlzott édességfogyasztás. Kezdvé attól, hogy már a csecsemőkkel mézes teát itatunk, s folytatva azzal, hogy szinte az év minden napján cukorkával, csokoládéval tömjük, túlédesített reggelikkel, tízóráikkal etetjük, itatjuk a gyerekeket. A rádióban a fogász szakemberek egyöntetűen javasolták: kevesebb, sokkal kevesebb édességet adjunk gyerekeinknek, s minél több almát tessünk velük.

Erre a tv-reklámokban mit látunk, mire ösztönöznek? Az édességek ajánlatának mérhetetlen dömpingjét! S a reklámokban „természetesen” a gyerekszereplők habzsolják a legkülönbözőbb édességeket. A vállalatok joga termékeik reklámozása. No, de mértékelt kellene tartani — a nikotinos termékek reklámstopjához hasonlóan, avagy mérsékelt formát előírni —, elvégre a fogszűrésre a rádióban elhangzottak szerint riasztó tény, katasztrofális gyermek-népbetegség!

— akác —

SZÓVÁ TETTÉK

A kamillatea ára(i)

A debreceni Herbária szaküzletben kamillateát vásároltam a napokban — írta Kovács Imréné, Debrecen, Homokkert utca 21. szám alatt lakó olvasónk. — Három csomaggal vettem, összesen 51 forintot fizettem. Néhány nap múlva az egyik gyógyszerárba tértem be, ahol nagy meglepetésemre egy csomag kamillateát 9 forintért árultak — ellentétben a Herbária szaküzlettel, ahol viszont csomagonként 17 forintba került a tea. Kíváncsi lennék rá, milyen meggondoltságból árulják egyik helyen majdnem dupla áron a kamillát?

Blokk nincs — „tévedés” van!

December 6-án délután a debreceni Petőfi téri 189. számú ABC-áruházban vásároltam — írta Leiter Zoltánné, Debrecen, Ispóty utca 7. szám alatt lakó olvasónk. — A pénztárnál előttem álló férfi szerette volna elkérni a blokkot, de azt a választ kaptam, hogy a gép nem ad blokkot a vevőnek! Jómagam 291 forint 20 fillért fizettem, melyet kissé sokalltam, s mikor összeadtam az általam vásárolt áru értékét, rájöttem, hogy jóval kevesebb, mint amennyit fizettem. Reklamálásomra a pénztáros nyomdrafestéket nem tűró szavak kíséretében adta tudomásomra nemteltségét. Végül is odajött az üzletvezető-helyettes, aki megállapította, hogy egy 64 forintos fiktív tétel is szerepel — „tévedésből” — a számlon. Ő elnézést is kért, a pénztáros „természetesen” nem. Jogos-e, hogy nem adnak blokkot, s vajon én vagyok-e az egyetlen, akit így módon becsaptak? Félő, hogy nem.

Plusz egy átkelőhely (kellene)

Nem értem, miért nincs gyalogátkelőhely a debreceni Akadémia utca-Böszörményi út és Boljai utca kereszteződésénél minden szükséges helyen? — kérde lelevelében dr. Józsa Lászlóné. — Van ugyan három felfestett zebra, de negyedik is kellene. Az Akadémia utca páratlan oldalán közlekedők száma nagy, hiszen az újonnan nyílt utcák lakói s az áruházba, iskolába és a 31-es buszhoz igyekvők is itt közlekednek.

December 3-án vásárolta — több hasonló méretű „társával” együtt — a felvételünkön látható kiflit Fülöp Sándor debreceni olvasónk a biharkeresztési kenyérboltban. — Lehet, hogy egy új termékkel állunk szemben, melynek neve: minikifli? Akkor viszont az árát is mérsékelni illene! — írta olvasónk.

(Fotó: Nagy Gábor)

Nem értem...

... hogy most végül is van vagy nincs papírhány? Mostanában jelent ugyanis meg egy Matyasovszky-könyv, amelynek a 187 számozott oldalából 42 oldalon nincs semmi, esetleg néhány gyenge rajz, vagy pár sor csupán. De többnyire üresek az oldalak. Az amúgy is nagyobb betűkkel és meglehetősen „szellősen” szedett könyvben üresen hagyott oldalak láttán töprengeni kezdtem: ha ennyire jó a papírellátásunk, akkor miért nem kapható számos olyan könyv, amit már régóta keresek, s állítólag papírhány miatt nem jelentetik meg újra? Persze arra gondolni sem merek, hogy az általam is kedvelt sorozat e darabját esetleg akarattal szedték ennyire „lazára” és „vesztegetik” 43 forintért. Ami így drágának tűnik, még ha — a tárgyilagosság kedvéért tegyük hozzá — a könyv szűk két ujnyival szélesebb is a társainál (igaz a szöveg jobb oldali margója is szélesebb az átlagnál).

Nem lehetne egy kicsit takarékoskodni a papírral s ebből kiadni például egy Szobotka-művet, vagy Kulcsár István: Legország című könyvét újra? (Hirtelen ez a kettő jutott eszembe a sok keresett könyvből.)

Herbária
amillateát vá-
okban — írta
é, Debrecen,
ca 21. szám
sónk. — Há-
vettem, ösz-
ntot fiztettem.
múlva az
tárba tértem
meglepeté-
mag kamilla-
árultak —
Herbária
hol viszont
17 forintba
Kiváncsi len-
meggondo-
egyik helyen
áron a ka-

van!

délután a
téri 189.
házban vá-
írta Leiter
ecen, Ispom-
am alatt la-
— A pénz-
álló férfi
elkérni a
a választ
gép nem ad
k! Jómagam
fillert fizet-
ssé sokall-
szadtam az
áru érté-
hog jóval
amennyit
alásomra a
ndafestéket
k kiséreté-
domásomra
gúl is oda-
helyettes,
a, hogy egy
tiv tétel is
edésből" —
nézést is
s „termé-
g-e, hogy
ot, s vajon
z egyetlen,
becsaptak?

ert nincs
debrece-
—Bőszo-
oljai utca
minden
— kérdi
sa Lász-
három
negye-
z Akadé-
oldalán
a nagy,
árnyába,
s buszhoz
kednek.

KÖNYVEKRŐL MINDENKINEK

Történelem - hazaközelben

A MEGYEI LEVÉLTÁR XI. ÉVKÖNYVÉRŐL

Debrecen szellemi életének nincs ma fontosabb és nagyobb szükséglete, mint egy önálló könyvkiadó. Teljesen véletlen, hogy e rovat oldalain immár harmadik alkalommal kell sorozatban öszinté örömmel kifejezést adni azért, mert jelentős, fontos szellemi műhelyek alkotásairól tudósíthatom a közönséget. A Kossuth Lejátszó Tudományegyetem néprajzi intézete, az egyetemi könyvtár után most, a Hajdú-Bihar megyei Levéltár készítet az örmere. Az 1984-es esztendőzt reprezentáló évkönyve olyan szellemi műhelyről tanúskodik, amelyben felelősségteljes, országos jelentőségű könyvek születhetnének, ha lenne ösztönző kiadó. Szerencsére tanulmányok így is születnek.

Bizonnyára minden olvasó saját érdeklődését vetíti rá az ilyen tanulmánykötetekre. Nem tehettek mást én sem. Nem titkolom, hogy kevésbé érintenek az olyan bizonnyára jelentős tanulmányok, mint Páti Judit, a konvári tásosításról, Ujlaku Zoltán, a Debreceni Kereskedelmi és Iparkamara gazdaságpolitikájáról. C. Harach Erzsébet írása a levéltárak és a számítástechnika kapcsolatáról. Eppen ezért egészen bizonyosan elfoglalt vagyok, amikor a levéltári évkönyv gazdag anyagából néhány, számomra különösen fontos írásra hívom fel az olvasóközönség figyelmét, de azokat is, akik felelősek a debreceni kiadó létrejöttének elmaradásáért.

Az egyik legfontosabb közlemény az évkönyvben *Gazdag István* Debrecen történeti kronológiájának első része. Rendkívüli alapos-

ságról és pontosságról tanúskodik ez a fejezet és sejteti, hogy alapvető forrásmunkáról van szó, amely méltán csatlakozik majd a nagyszabású Debrecen-történet-hez Tudomásom szerint az ötvenes évek végén létrejött gyöngécske első próbálkozás után ez az első tudományos kísérlet arra, hogy Debrecen részletes történeti kronológiája megszülessen. Nemcsak a kutatók számára fontos ez, hanem minden városi polgár számára, aki érzi és éli a városhoz kötődést. (Legálább ilyen fontos *Bényei Miklós* Hajdú-Bihar megye helytörténeti irodalmát összegyűjtő munkája, ezt a sorozatot azonban a megyei könyvtár évről évre füzet alakban is közreadja.)

A tanulmányok közül érdeklődési körömhöz legközelebb *Filep Tibor*, *Bakó Endre* és *Bényei Miklós* tanulmánya áll. *Filep Tibor* Jókai Mór írói útjának vázlatos rajzában arra keres választ, forradalmár volt-e Jókai 1848 márciusában és köpönyegforgató, áruló lett-e 1849 áprilisára, amikor elkötelezte magát a békeopárt politikája mellett. A tanulmány legnagyobb értéke, hogy figyelmeztet: minden-fajta elhamarkodott általánosítás torzít, így Andics Erzsébet és Spira György ötvenes évekbeli Jókai-értékelése is. Izgalmas, fontos írás.

Bakó Endre a debreceni Tisza István Tudományos Társaság történetét dolgozta fel. Írásának értékét saját summázata is igazolja: a Társaság „a Budapestten kívüli magyar tudományos egyesületek közül a legri- rázóbb, a legtekintélyesebb

volt. Kora társadalmi-ideológiai kereteit meghaladni nem volt képes... az adott viszonyok között szellemi tisztességesnek mondható, eredményei vitathatatlanok.” Bakó a marxista történet-szemléletet és a pozitívista feltárási módszert egyesítve dolgozta fel a társaság történetét, bizonyítva, hogy annak munkája a magyar tudomány egésze szempontjából is nagy jelentőségű.

Bényei Miklós folytatja a felszabadult Debrecen sajtójának tartalmi ismeretelését. Az újságíró talán lehet annyira elfoglalt, hogy kimondja: rendkívüli jelentősége van a történelmi források között a sajtónak, s ezt a jelentőségét ma már a tudományos kutatás méltányolja. Ez a tanulmány a felszabadulást követő időszak lapjainak bemutatásával a korszak politikai küzdelmeire is rávilágít.

Bizonnyára szakmai igazságtalanság, hogy nem tudok részletesen foglalkozni *Timár Lajos* kitűnő tanulmányával, amely a két világháború közötti debreceni értelmiség összetételét, helyzetét elemzi. Ugyancsak megérdemelné a bővebb méltányolást *Varga J. János* írása a Tiszántúli török uralom alóli felszabadításáról. *Nagybáka Antal*nak, a Vörös Hadsereg útja 39. szám alatti Rickl-ház történetét feldolgozó írása bizonyára a lokálpatrióták szívét is megdobogtatja. A Hortobágyi viták alapszemponjtait segít tisztázni *Béres András* írása a Hortobágyi Állami Gazdaság kialakulásáról és előzményeiről. *Mervó Zoltán*é közli még a debreceni munkaerő-gazdálkodás iratait az

1947—1951-es időkből, *Varga Antal* Balmazújváros kamara-összeírását 1794-ből és 1797-ből, *Gazdag István* a Földművelésügyi Minisztérium nagyváradi kirendeltségének 1914. évi jelentését Bihar vármegye mezőgazdaságáról.

Hadd tegyen még a recenzens egy szubjektív megjegyzést, úgyis annyit tett már, hogy ez is elnézhető neki. Tapasztalataink szerint abban a szellemi légkörben, amelyben kiadó nem segíti megbízásával, anyagi és erkölcsi ösztönzésével az önálló tudományos és irodalmi művek megszületését, rendkívüli szerepe van az évkönyveknek. Ezekben csapódik le ugyanis a tájon felgyűlt szellemi energia jelentős része. Nem véletlen, hogy Debrecenben a levéltár, a múzeum, különböző egyetemi intézetek s más szervek is roppant nagy anyagi terhek mellett is sorozatban kiadják évkönyveiket. Felbecsülhetetlen értékű munka gyűlt össze ezekben. Ha lenne élelmes bibliográfus, szép feladata lenne az évkönyvek tartalmi, annotált feltárása.

Legfontosabb azonban a levéltári évkönyv bizonyítékai alapján is az önálló évkönyvkiadó megteremtése lenne. Tudjuk, hogy ez nem a megyei szerveknek múlik. Mégis, talán érdemes lenne koncentrálni a meglévő szellemi energiát és jószándékokat, hogy az alkotó tevékenység kiteljesedhessék. Az alapok stabilak. Vajon mikor épül rájuk a szellemi létezés tartalmas épülete?

Bényei József

BARI KÁROLY:

Azonosítás*

Mozdulatlanul
vártam éveket,
vártam valami üzenetet,
valami jeladást,
hattyúsíszegést,
fűszál-villanást,
megfagyott vízesés
kontyába tűzött homályt,
valamit, valami hírt, hogy élek,
hogy lélegzetem ábráit
még nem intette magához a televéssett ég
és a krétalábú hold nyomait
még én figyelem a kongó boltívek alól,
ahogy távolodnak és halványulnak,
már nem várok semmit,
hosszúsóru zúzmarával
måntha kecskegödölyék bőreivel,
körülvette kezeit a tél,
a megvakult idő áldását kicsalta,
ki vagyok fosztva,
hópelyhek lobbannak,
hétágú menóra
arcomon minden ránc,
homlokomat ölelő hajszálaim
fekete imaszíjak.

* Bari Károlynak A varázsló sétálni indul című s teli könyvvására jelent meg válogatott és új verseinek gyűjteménye. Ebből közöljük e verset.

Debreceni írók új könyvei

Nyilvánosságra hozták a Szépirodalmi Könyvkiadó 1986-ban megjelenő könyveinek jegyzékét. Örömmel tapasztaltuk, hogy jövőre ennél a kiadónál is több debreceni író jelentkezik új munkájával. Várhatóan két tanulmánykötet is megjelenik a debreceni műhelyből. *Fülöp László Közéltételek Krúdy Gyulához* címen adja ki új tanulmánykötetét. *Görömbi András* pedig *A cselekvő irodalom* címen gyűjtötte össze irodalmi tanulmányainak egy részét.

Új regénnyel, bűnügyi történettel jelentkezik *Grand-pierre Lajos*. Az *eltűnt kézirat* című regénye a *Ken-taur* könyvek sorozatában jelenik meg.

Minden bizonnyal irodalmi csemegének számít majd *Juhász Géza levelesládja*. A XX. századi Debrecen tapasztaltuk, hogy jövőre ennél a kiadónál is több debreceni író jelentkezik új munkájával. Várhatóan két tanulmánykötet is megjelenik a debreceni műhelyből. *Fülöp László Közéltételek Krúdy Gyulához* címen adja ki új tanulmánykötetét. *Görömbi András* pedig *A cselekvő irodalom* címen gyűjtötte össze irodalmi tanulmányainak egy részét.

Új — immár harmadik — kiadásban jelenteti meg a kiadó *Nagy Imre*, a *sárré-pierre Lajos*. Az *eltűnt kézirat* című regénye a *Ken-taur* könyvek sorozatában jelenik meg.

Félig ember — félig ló

Azaz kentaur. A Szépirodalmi Könyvkiadó első alkalommal közreadott évkönyvének ezt a nevet adományozta. (Ilyen címen könyvsorozatot is kiad, s mi nem tudjuk eldönteni, a könyvsorozat vette-e át az évkönyv címét, vagy az évkönyv a könyvsorozatát?)

A kiadó azonos című sorozatának koncepciója világos. 1986-ban például tervezik közreadni e sorozatban *Grandpierre Lajos* bűnügyi történetét, *Gulácsy Irén* egykori sikerregényét, a *Nagy Lajos királyt*, *Hatvány Lili* (egykori báróné), *Étel-művészet — életművészet* című bizonyára ma is aktuális munkáját, *Kittenberger Kálmán* afrikai vadásznaplóját, *Tempefői* (a hatvanasok talán még ismerik e nevet) történelmi regényét. Ez világos: egykori sikeres szerzők művei, vagy sikeres könyvek gyűlnek össze a sorozatban, azaz a könnyebb, szórakoztató, olvasmányos irodalom. A sorozat ettől még igen jó is lehet.

Nekem viszont az évkönyv kevésbé tetszik. Az alapötlet nagyszerű. Legyen egy komoly kiadónak évkönyve, amelyben népszerű formában, olvasmányosan tájékoztatja az olvasóközönséget terveiről, céljairól. A módszer sokféle lehet, nem hiszem azonban, hogy a mostani lenne az igazi. Túl sok a könnyed, semmitmondó rejtvény, kvíz, az irodalomban kevésbé járások számára érdektelen, az irodalom barátai számára viszont túlságosan is köny-

nyed, túlzottan is reklámozó játékelem.

Maradéktalanul tetszenek az idézetek. Mind a prózai, mind a verses anyag érdekes, vonzó, serkent a művek elolvasására. Kérdés azonban, hogy milyen háttérrel veszi részt az olvasó az elmebajnokságban, a fejtörő kibogozásában, ha nincs érdeklődés tőle legalább egy nyerhető könyv erejéig, hanem a megfajított kötet végén olvashatja.

Külön problémát jelent a kötet nyomdatechnikája. Azt hiszem, fotókat csak olyan kiadványban szabad közölni, ahol azok teljes értékűen jelenhetnek meg. De például a 115. oldal, vagy a 119. oldal színházi fotói megkérdőjelezik közlésük érvényességét. Meglepő, hogy néhol a grafikák is szinte a felismerhetetlenségig rosszak (pl. 118. oldal, 2. oldal).

Mindezzel kapcsolatban felvetődik a kérdés: Sikerült-e a kiadónak megvalósítani azt a szándékát, hogy az évkönyv legyen „félig irodalom, félig játékos, félig ismeret-terjesztés, félig antológia, félig kvíz, illetve kereszt-rejtvény-könyv”. Azt hiszem a szándék megvalósítása nem teljesen sikerült, s a szándékot is kissé komolytalannak tartom. A Szépirodalmi Kiadó eddigi tevékenysége lényegesen magasabb értékrendszerrel, igényességgel tanúskodik. Nem biztos, hogy a divat kedvéért akár egy évkönyv erejéig is érdemes ekkora engedményeket tenni.

(B. J.)

BENKŐ ATTILA: ÁLMATLANUL

Benkő Attila harmadik verseskötetének ironikus hangvétele már előző könyvében — *Péntek után csütörtök* — megmutatkozott, mintegy előrevetítve mai, jóval fanyarabb stílusát. Napjaink vékonyka versesköteteihez szoktatott szemünk-kezünk számára meglehetősen terjedelmesnek érezzük ezt a több mint másfélszáz költeményt.

Benkőtől távol áll, hogy váteszi érzelmettel holmi transzcendens látomásokat jelenítsen meg verseiben, alkata sem predesztinálja erre. Költészete a hétköznapok lírájában bontakozik ki (*Gyermek a hivatalban; Menza*) különösen az első ciklus versein érződik ez. A sorok között felcsillanó humor azonban nem felhőtlen optimizmusból fakad; inkább keserű, már-már kiábrándult, elidegenedett — de nem beletörődő — férfi szől hozzánk, miattunk *álmatlanul*.

Végigolvassa a hat ciklus darabjait, elmondható, hogy kevés olyan letisztult, sikerült vers van a kötetben, mint a nyitóvers, a *Téli csillag*. Benkő verse-építésre leginkább a félmondatos, kihagyásos szerkesztés a jellemző (*Manzárd*), nyelvi-stilisztikai megoldásai a sorok között olyan kohéziót teremtenek, mely sehol nem engedí szétesseni a verset. Ter-

mészetesen ettől eltérő módon is ír Benkő, s olyan, a kötet átlagából kiemelkedő költemények születnek, mint a *Bűcsü-rapszódia* vagy a címadó *Álmatlanul*.

Benkő Attila az átlagpolgárra-csöndesedés életérzését fogalmazza meg, nem beletörődve, de fájdalmasan pörlekedve-belátva, hogy „vakondtúrásra állni” nem ugyanaz, mint amire az ember ifjan készül, vagyishogy felmászni az égigérő fa csúcsára. „Most kéne hinni valaminek, megszülni gyűrűt arccal recsegő ágyon, rézsegen” — vallja a már említett *Bűcsü-rapszódia* befejező sorában.

Jól sikerült versek még a *Szőkevényi címere*, az *Ismerősök* és az *Átváltozás*, valamint az utolsó ciklus több költeménye. A kötet versein többnyire a „nem volna jó akkori szemléni mai, penészes ábrázatunkat”-hangulat uralkodik, vagy egy helyzet leírását kapjuk (*A Vidám Park össze; Furcsa beszéd a periferián*), s van úgy, hogy a vers nem több szellemes megoldásnál (*Messzelátó*).

Persze elképzelhető, hogy igazza van Benkő Attilának, amikor nem veszi véresen komolyan a világot és benne önmagát — a figyelmes szemlélő azonban úgy látja; a clown arcán könyvek csikozzák a festéket. (Szépirodalmi.)

Nyírán Ferenc

Bibliográfia Kiss Tamásról

Tartalmas esztendeje 1985

*Kiss Tamás*nak. Csokonai-regénye néhány hónapja jelent meg a debreceni városi tanács kiadásában, tanulmánykötete néhány hete került a könyvpiacon a Szépirodalmi Könyvkiadó gondozásában, s most Imre a Kossuth Lajos Tudományegyetem könyvtára a Tiszántúli Személyi Bibliográfiák sorozatában elkészítette az író életművének bibliográfiáját. *Julov Judit* munkája gazdag és minden bizonnyal a pontos rendszerezésből eredően is hibátlan. Nem rajta múlott, hogy az önálló művek utolsó két darabja, amelyet ő még sajtó alatti alkotásként jelez, közben megjelent, sőt ahogy értesültünk róla, az egyik lényegében már el is fogyott. Ez a mi könyvkiadásunk ritmusunk bírálatához szolgálja újabb adalékkul, ha igazságosnak tartanánk, hogy egy könyvtárat marasztaljunk el akkor, amikor az egész magyar könyvkiadás időzavarral küszködik.

Maradjunk hát a lényegnél. *Kiss Tamás* munkásságához igazi kalauz ez a kiadvány. Hiszen versesköteteit, tanulmányait, újabb alkotásait ismerjük. Legfeljebb hallottunk azonban a Debrecenben kiadott krónikáiról, a nagyváradi egyháztörténeti tanulmányairól. A folyóiratokban, hírlapokban antológiákban megjelent versek jegyzéke arról is tanúskodik, hogy a későbbi gyűjteményes kiadásba beilleszthető még néhány, az eddigi kötetek elől rejtőzködő vers. Újraolvasásra, esetleg összegyűjtésre biztatnak azok az adalékok is, amelyek *Kiss Tamás* könyv-

ismertetéseit, kritikáit, műfordításait gyűjtik egybe.

Egészen véve rendkívül gazdag, az erkölcsi és esztétikai értékrend mellett állandó kiállásról tanúskodó életmű bontakozik ki a bibliográfiából. Izgalmas olvasmány például számba venni, hogy kikről s mikor írt *Kiss Tamás* kritikát, recenziót. Izlésvilágának stabilitása, gondolkodásának értékcentrikus jellege szinte az egyes művek ismerete nélkül is kioldható az életműve összeszöveglő füzetéből. (Tudunk azért egy olyan *Takáts Gyula* versről, amelyet *Kiss Tamás*nak ajánlott s a bibliográfiájában nem szerepel. A *Vulkánok és fűgék* című kötetben olvasható.)

Külön öröm számunkra, hogy a bibliográfia tanulsága szerint *Kiss Tamás* az ötvenes évek közepétől kezdve rendszeres és állandó munkatársa volt lapunknak, a *Hajdú-bihari Naplónak*. Több írása szám szerint is csak az *Alföldben* jelent meg, mint nálunk. Úgy hisszük ma is, lapunk értékét növelte, hogy gyakran helyt adott írásainak, olykor még versek esetében is első közlésként.

A recenzens bizonnyal: az író dícsérje? A bibliográfia összeállítását? Az egyetemi könyvtárat? Megelégszik azonban annyival, hogy örömmel fejteke ki: akadtak műhelyek, amelyek felvállalják Debrecen szellemi jelenének értékeit. Ezt köszönjük az eddigi kötetek elől rejtőzködő vers. Újraolvasásra, esetleg összegyűjtésre biztatnak azok az adalékok is, amelyek *Kiss Tamás* könyv-

(1)

A TISZÁNTÜLI VIZUGYI IGAZGATÓSÁG
(Debrecen, Hatvan u. 8-10.)

pályázatot hirdet
terv- és munkaugyi osztályvezetői
munkakör betöltésére.

A PÁLYÁZAT FELTÉTELEI:

- Szakirány szerinti felsőfokú végzettség (közgazdasági egyetem, műszaki és gazdaságmérnöki szak stb.)
 - Legalább 5 éves szakmai és vezetői gyakorlat
 - Erkölcsei feddhetetlenség.
- A pályázatokat személyesen vagy írásban kell benyújtani, életrajz és működési leírással a személyzeti osztály vezetőjéhez. A pályázatokat bizalmasan kezeljük.

A Debreceni Üvegipari Szövetkezet
saját készítésű

csiszolt ólomkristály- és kálitermékeiből
karácsonyi nagyvásárt

rendez
10-40%-os árengedménnyel.

Debrecenben, a Csapó u. 106. sz. alatti
szaküzletünk mindennap 8.00-16.30-ig áll
kedves vásárlóink rendelkezésére

Magán és közületi építkezők
figyelmébe ajánljuk!

Valamennyi állami és ÁFÉSZ TŰZÉP-telepen

1985. december 30-ig,
árengedménnyel szerzhető be a művi kiszolgálású

B-30-as falazóblokk a fehérgyarmati,
UNIFORM kézi falazó elem a mátradereskei,
kisméretű téglá az egri téglagyárakból.

Az engedmény mértéke: 10% a művi árból.
Az engedmény csak a művelet értékéért és ez év
december 30-ig a gyárból elszállított
termékekre vonatkozik.

A december 30-ig be nem váltott
engedményes művi számla érvényét veszti.

Értesítjük vásárlóinkat,

hogy
alumínium garázsok
forgalmazását megkezdtük

Fogyasztói ár: 28 500 Ft,
továbbá nagy választékban
hazai és cseh típusú faházak kaphatók.
Kelet-magyarországi TŰZÉP Vállalat
202. sz. telep,
Debrecen, Kishegyesi út 2.

ALUGRAFIKAI ÉS
FILMNYOMÓ IPARI
KISSZÖVETKEZET
ALUGRAFIKSZ

4027 DEBRECEN, HÁMÁN KATÓ U. 27. • TELEFON: 15-644

Egy helyen megoldja

termékel feliratozását, adattábláit ÜNTAPADÓS anyag-
ra, ALUMINIUM lemezre, NYOMDAI úton használati
utasításait, garanciajegyét, gépkönyvét, KÖNYVKÖ-
TÉSZETI munkáit sorszámozva, tömbösítve. BIAFOL
fóliára szöveg nyomása, POLIETILÉN anyagokból ta-
sakgyártás, mely a termék védelmét is biztosítja. Reklá-
manyagok (táskák, mappák, tollak, öngyújtók stb.)
feliratozása.

Vállalati emblémával ellátott irattömböket, reprezen-
tatív kivitelezésű borítékokat, céges papírokat, önta-
padós anyagokból csomagzáró, levélzáró, reklám- és
termékméretető címkéket is készítünk.

'86 JANUÁR 1-TŐL ÚJ SZOLGÁLTATÁS!

Hőre lágyuló műanyag lemezek és fóliák HÖFORMÁ-
ZÁSSAL történő alakítása — VAKUUMFORMÁZÁSA
— (polisztirol-, ABS-, pvc-, polipropilén és polikarbo-
nát anyagokból. Falburkolatok, reklámbetűk, feliratok,
villamosipari berendezések dobozai, hátlapjai, jármű-
vek belső borítása és egyedi megrendelések, legna-
gyobb méret 1000x1000 mm.

FENYMÁSOLÁS: A 5-ös mérettől A/0-s méretig
(841x1189 mm).

sport

Sportrovat-figyeltes:
FÜLEP KORNÉL
Ugyelet: 9-től 12-ig
Telefon: 17.152

**Mexikó-
Magyarország**
2-0 (1-0)

Toluca, vezette Edgardo
Colesal (Uruguay).
Mexikó: Larios — Servin,
Quirarte, Cruz, Barbosa,
Trejo — Espane, Munoz,
Boy, Negrete (Dominguez)
— Hermosillo, Aguirre.
Magyarország: Disztl P.
— Sallai, Róth (Balog),
Kardos, Péter — Nagy, Dé-
tári, Garaba — Kiprich
(Hajszán), Kovács K. (Daj-
ka), Bognár (Mészáros).

Csere: Bognár h. Mészá-
ros, a szünetben, Kiprich h.
Hajszán, Kovács K. h. Daj-
ka, mindkettő a 60., Róth
h. Balog, Negrete h. Domi-
guez, mindkettő a 79. perc-
ben.

A 12. percben Hermosil-
lo a jobb oldalon, a 16-osnál
kitűnő labdát kapott Aguir-
rétől, majd tíz méterről a
jobb alsó sarokba helyezte.
1-0. A 67. percben a já-
tékmester Boy elhúzott a
jobbösszekötő helyén, és a
kijövő Disztl P. fölött a jobb
felső sarokba ivelte a lab-
dát. 2-0.

Kitűntek: Larios, Servin,
Negrete, Hermosillo, illetve
Détári.

A torna másik mérkő-
zésén:
Dél-Korea—Algéria 2-0
(0-0).

A torna végeredménye

1. Mexikó	3 3 0 0 6-1 8
2. Magyarország	3 2 0 1 4-3 4
3. Dél-Korea	3 1 0 2 3-3 2
4. Algéria	3 0 0 3 1-7 0

RÖPLABDA NB I

Befejeződött
a szezon

Vasárnap öt mérkőzést játszo-
tak a röplabdabajnokságban, s
kivétel nélkül a pályaválasztók
győztek. Ezzel befejeződött az
idei küzdelem. A folytatásra ja-
nuár 12-én kerül majd sor.
Eredmények: Férfiak: U. Dózsa
— Veszprém SE 3:0 (1, 5, 9),
BKV Előre—Kazincbarcikai Ve-
gyész 3:1 (-1, 6, 12, 13), Duna-
újvárosi Kohász—Nyíregyházi
VSSC (5, 4, 10).
Nők: Almásfüzitő—Kaposvári
Vasas Izzó 3:1 (-1, 1, 1, 10),
Köszög—Külker—Debreceni MVSC
3:1 (-1, 10, 14, 7).

Totóeredmények

x,1,1 1,x,1 2,x,1 x,1,1,x,1

Szívélyes vendéglátás, hasznos tapasztalatok

Egy hét a baráti Litvániában

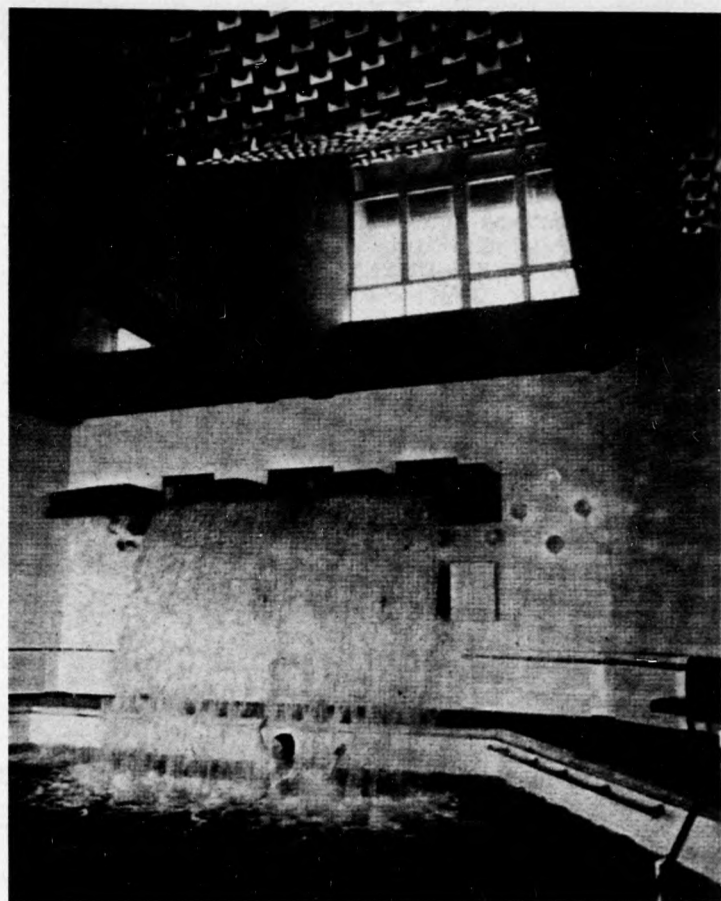
JÓ TANÁCSOK AZ EGÉSZSÉGES ÉLETMÓDHOZ

A karaimok nemzeti étel
a kibina. Ránézésre sült ka-
lácshoz hasonló étel. Töltelé-
ke viszont nem a nálunk
megszokott lekvár, gyü-
mölcs, netán mák, vagy
dió, hanem bárányhús! Meg-
pedig apróra darált, fok-
hagymával és fűszerfélék-
kel összegegyűrt bárányhús. A
töltelék aránya a hortobágyi
húsos palacsintához hason-
ló, viszont természetesen
egészen más ízű. Miközben
a sütemény ropogósra sül,
benne a fűszeres, hagymás
bárányhús is megfő, átpáro-
lódik és e sajátságos töltött
kalácsféle fogyasztása köz-
ben módunkban áll fenséges
ízekkel megismerkedni. Elég
kettőt, hármat megennünk
ezekből a 10-15 dekás gusz-
tusos, kis „szivarokból” (hi-
szén sütés előtt két yégén
hegyesre gyurmazzák a ki-
binát) és máris jóllakottnak
érezzük magunkat.

De szomjasnak is, így ne-
künk, magyaroknak egy
nagy pohár fissen csapolt
habos sör felhőrpintése jut-
hat rögtön eszünkbe. Ellen-
ben, a pazar litván vendég-
látás, a többfogásos menük
nélkülöztek még az ilyen
enyhe szeszest italt is, iga-
zodva a néhány hónapja ho-
zott központi rendezethez,
amely a Szovjetunió egész
területén érvényben van.
Így csak az üveg emlékez-
tetett bennünket a sörre, vi-
szont belőle korántsem ár-
talmas ásványvizet töltöt-
tünk egymásnak.

Érdekes volt, hogy söt,
vagy cukrot is többnyire
kérünk kellett, hiszen ven-
dégelőinknél nem szokás az
ilyesmit bőséggel az asztalon
tartani. Egy másik érkező
alkalmával kaptunk magya-
rázatot a számukra szokata-
lan jelenségre. Majajuskasz
Pranasz, a kaunasi városi
sportklub vezetője hivato-
kozott a már orvosok által
is bizonyított tényre, misze-
rint a túlzott só- és cukorfor-
gyasztás károsítja az érrend-
szert. Nem kell tehát bősé-
ggel kínálni ezeket az étel-
vagy italizésítőket az aszta-
lon!

No, lám, ez is az egészség
megőrzésének egyik módja
lehet. Akárcsak azok a mun-
kahelyi kezdeményezések,
amelyeket utunk következő
állomásán a Vilniustól 50 ki-
lométerre elterülő Elektrė-
nai városában láttunk. Az
energetikusok „főváros-
ként” emlegetett, mindössze
20 éves múlttal rendelkező
13 ezer lakosú település Lit-
vánia legnagyobb energi-
kai központja mellett épült
fel. Róla az Intourist pros-
pektusában is a következő-
ket olvashatjuk: „A város
érdekessé teszi modern épí-
tészete, kiemelkedő munka-,
sport- és életmód hagyomá-
nyait.” S hogy a leírak fedik

Az energetikai üzem fűrdőjének részlete

a valóságot, arról magunk
is meggyőződünk a hatal-
mas, több mint háromezer
embert foglalkoztató energi-
tikai központ szociális épü-
leteiben. Ennek a gigantikus
bázisnak a vezetői mindent
megtesznek és minden kö-
rülményt megteremtettek
azért, hogy a dolgozók pihe-
nással, sportolással és a leg-
egészségesebb környezetben
töltsék szabad idejüket.

Eppen ezért a zöldövezet-
ben fekvő, egyébként is üdü-
lőhelynek számító Elektrė-
naiban számos sportpályát
létesítettek a lombos fák
alatt, vagy a folyók mentén.
Sőt az üzemekben, az ener-
getikai központban például
tekepálya, játéktérme-
k, uszoda, szauna várják éjjel-
nappal a munkásokat. A bal-
ti népkénel őshonos szauna-
zás egészségvédő szerepét
már szerte a világon felis-
merték, nem véletlen, hogy
erre alkalmas helyiségeket
mindenütt — már Debrecen-
ben is — építettek. Az
energetikai központban meg-
látogatott üzemi szauna a
maga vonatkozásában a vi-
lág egyik legerősebb létesít-
ménye lehet.

A központ vezetőinek
vendégszeretét élvezve mi is
eltöltöttünk ott egy felris-
pülést jelentő kellemes órát
és a hatalmas üvegfalaktól
védve fűrdőnadrágban gyö-
nyörködtünk belülről a hó-
földre kinti tájban.

Egyszóval ezen a szesz-

ő- és cukormentes, fűrdés-
sel, szaunázással, tekezéssel,
no meg trakai-beli gyalog-
túrával eltöltött keddi napon
„csipetnyi” izelítőt kaptunk
arról, hogy mik az egészsé-
ges életmód feltételei. Öröm
volt látni az acélizmú, piros-
posztag arcú, mosolygós lit-
ván munkásokat, akikről su-
gárzott az életér.

Az átéltek és a látottak
rendkívül nagy hatással vol-
tak ránk, amit bizonyított,
hogy ötfős társaságunkban
az egyetlen (de annál in-
kább) dohányzó társunk is
kényelmetlenül érezte ma-
gát, amikor hazafelé tartva
nagyoskára ismét erőt vett
rajta a rágyújthatnék. Elce-
lődtünk is a csikkekét más-
kor egymás után elnyomoga-
tunk barátnkkal, hogy mi
már megtaláltuk a módját
annak, miként tudna ő is
egészségesebben élni. Bizo-
nyára hamar leszokna a do-
hányzástól és egyéb káros
szendélyeiről, ha ismét
kapna egy kétételes kiküldé-
tést Litvániába, ahol garan-
tálják barátaink, hogy meg-
szabadítják az egészségrom-
boló mániáktól. Az ötlet
mindenkinek tetszett és va-
lamennyien leszógeztük,
hogy ismét szívesen elmen-
nénk a „purgatóriumhoz”
hasonlítható ektrėnai szau-
nába „megtisztulni”.

(Folytatjuk)

Csukás Zoltán

Sorsoltak Mexikóvárosban

Magyarország ellenfelei a selejtezőben:
Szovjetunió, Franciaország, Kanada

Vasárnap Mexikóváros-
ban elkészítették a 13. lab-
darúgó-világbajnokság dön-
tőjének sorsolását. A 24
résztvevőt hat, egyenként
négyes csoportba osztották.
A csoportok élére kiemelt-
ként Olaszország, Mexikó,
Franciaország, Brazília, az
NSZK és Lengyelország ke-
rült, ezekhez sorsolták há-
rom üvegkezelepleket.
A 24-es döntő hat selej-
tezőcsoportja:

- A-csoport (színhelyek:
Mexikóváros, Puebla):
Olaszország, Bulgária, Dél-
Korea, Argentína.
- B-csoport (Mexikóváros,
Toluca): Mexikó, Belgium,
Irak, Paraguay.
- C-csoport (Leon, Irapuato):
Franciaország, Magyaror-
szág, Kanada, Szovjet-
unió.
- D-csoport (Guadalajara,
Monterrey): Brazília, Észak-
Írország, Algéria, Spanyolor-
szág.
- E-csoport (Queretaro,
Nezahualcoyotl): NSZK,
Skócia, Dánia, Uruguay.

F-csoport (Monterrey,
Guadalajara): Lengyelor-
szág, Portugália, Marokkó,
Anglia.
Nyitómérkőzés: 1986. má-
jus 31-én mexikói déli 12
óra (12 óra), Irapuato: Ka-
nada—Magyarország, június
9. 20 óra (12 óra), Leon:
Franciaország—Magyaror-
szág, június 9. 20 óra (12
óra), Irapuato: Kana—Szov-
jetunió.

A C-csoport mérkőzéseit
nek menetrendje: június
1. magyar 24 óra (mexikói
16 óra), Leon: Franciaor-
szág—Kanada, június 2. 20
óra (12 óra), Irapuato:
Szovjetunió—Magyaror-
szág, június 5. 20 óra (12
óra), Leon: Franciaország—
Szovjetunió, június 6. 20
óra (12 óra), Irapuato: Ka-
nada—Magyarország, június
9. 20 óra (12 óra), Leon:
Franciaország—Magyaror-
szág, június 9. 20 óra (12
óra), Irapuato: Kana—Szov-
jetunió.

Szentgyörgyi János telefonjelentése

A Tatabánya nyerte a teremtorrát

A Magyar Labdarúgó-szö-
vetség II. téli terembajnok-
ságának a döntőjét Miskolc-
con, a városi sportszarnok-
ban bonyolították le. A Ta-
tabánya szerezte meg az el-
sőséget, a DMVSC negye-
dik lett. A leg-ek... Ka-
pus: Balázs Zsolt (ZTE) —
Mezőnyjátékos: Vincze Ist-
ván (Tatabánya) — Gólki-
rály (sorsolás után): Do-
bány Lajos (PMSC) 16 ta-
lálattal.

Szombaton:
ZTE—DMVSC 15-8 (6-4).
Vezette Bognár (Huták, Nagy
L.).
DMVSC: Mező — Benyó, Sza-
bo, Supka, Nagy — csere: Ma-
gyar Zs., Varga, Duró, Magyar
B., Cseké, Sándor. Edző: dr.
Puskás Lajos. A gólok: Nagy
6, Sipos, Soós, Csepregi, Cz-
gány 2-2, Galántai, illetve Ma-
gyar B. 4, Duró, Benyó, Varga
és Nagy L. Lelkesen küzdött
ugyan a DMVSC, azonban a
ZTE legénysége kitűnő teljesí-
ménnyel rukkolt ki. Jók: Sipos,
Nagy L., Csepregi, Galántai,
Soós, illetve Mező, Benyó, Ma-
gyar B. és Szabó.

Vezette Huták (Szabó B.,
Nagy L.). Gólszerzők: Vincze I.
2, Simon, Szabó, illetve Lőrincz
2, Szabó (öngól) és Czéna. A
büntetőrúgások döntöttek.

Vasárnap.
PMSC—DMVSC 12-7 (4-0).
Vezette Szabó B. (Nagy L.,
Bognár).

DMVSC: Mező — Nagy, Sup-
ka, Magyar B., Benyó — csere:
Horváth, Varga, Bücs, Sándor,
Duró, Szabó J., Mörtes. Az első
félidőben többet kezdeménye-
zett a DMVSC, szünet után „ró-
vidzárlat” keletkezett a csapat-
ban. Gólszerzők: Dobány, Czér-
na 3-3, Megyeri, Tomá, Cso-
both, Turi, Lőrincz, Supka, Du-
ró 2-2 és Bücs. Jók: Megyeri,
Czérna, Bodnár, Dobány, illetve
Mező és Supka.

Tatabánya—ZTE 7-5 (5-3).
Vezette Huták (Nagy L., Bog-
nár).
Nagyszerű, izgalmas, szóra-
kozható játék, megérdemelt győ-
zelem. Gólok: Vincze I. 5, Her-
mann, Balázs (öngól), illetve
Nagy I. 3, Soós és Gass. Jók:
Vincze I., Józsa, Lakatos, illet-
ve Balázs, Soós és Cigány.

A torna végeredménye

1. Tatabánya	3 2 1 0 17-13 8
2. ZTE	3 2 0 1 30-20 6
3. PMSC	3 1 1 1 21-21 4
4. DMVSC	3 0 0 3 19-33 0

